

Jan 1:29 Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.

Ev – Evangelizace 264.3 Úplně první a nejdůležitější věcí je obměkčit a získat si lidské srdce tím, že představíme našeho Pána Ježíše Krista jako Spasitele, který nese a odpouští hříchy. Předkládejme evangelium co nejjasnějším a nejsrozumitelnějším způsobem.

YI – Instrukce pro mladé lidi, 6. dubna 1899, odst. 3 Měl nést trest za přestoupení Božího zákona, nikoli proto, aby dal lidem svobodu pokračovat v hříchu, ale aby odstranil jejich sklon k hříchu, aby lidé již netoužili po porušování zákona.

RH – Review and Herald, 24. dubna 1900, odst. 6 Potřebujeme se učit znát Krista. Máme vědět, čím je pro ty, za které zaplatil výkupné. Uvědomme si, že skrze víru v Něj máme výsadu být účastníky božské přirozenosti, a tak uniknout zkáze, která je ve světě skrze žádostivost. Jedině tehdy jsme očištěni od veškerého hříchu a všech charakterových nedostatků. Není třeba si ponechávat ani jediný hříšný sklon. Kristus je Ten, kdo nese hříchy; Jan na Něj lidi odkazoval slovy: **Jan 1:29** „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

RH – Review and Herald, 24. dubna 1900, odst. 7 ... Když se podílíme na božské přirozenosti, dochází v našem charakteru k odstraňování vrozených a vypěstovaných sklonů ke zlému a jsme přetvářeni v živoucí sílu působící dobro.

2. Petrův 1:3-4 ³Jeho božská moc nám darovala ... ⁴ ... vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.3 Bůh s hříchem nedělá žádný kompromis. Opravdové obrácení mění zděděné a vypěstované sklony ke zlému.

7T – Svědectví pro církev, 7. svazek 228.4 Záchranné lano spuštěné od Božího trůnu je dost dlouhé na to, aby dosáhlo až do nejhlubších propastí. Kristus je schopen z jámy ponížení vytáhnout i ty nejhříšnější lidi a přijmout je jako Boží děti, jako spoludědice nesmrtelného dědictví spolu s Ním.

Jan 1:12 Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [n.: oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.

CT – Rady rodičům, učitelům a studentům 51.4 V náboženství Ježíše Krista se nachází obnovující síla, která proměňuje celou bytost. Povznáší člověka nad veškeré zahanbující a ponižující zlozvyky a směřuje jeho myšlenky a touhy k nebesům. Ve spojení s Nekonečným Bohem se člověk stává účastníkem božské přirozenosti. Útoky zlých sil na něj nemají žádný účinek, neboť je oděn do zbroje Kristovy spravedlnosti.

1. Janův 3:5-9 ⁵A víte, že on se zjevil, aby odstranil [naše] hříchy, a hříchu v něm není. ⁶Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho neviděl ani nepoznal. ⁷Dítky, ať vás nikdo nesvádí. Kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, tak jako on je spravedlivý. ⁸Kdo činí hřích, je z Dávla ... ⁹Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 931.1 Kristus je schopen zcela zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí s vírou. Pokud Mu to dovolí, očistí je od veškeré nečistoty. Pokud se však drží svých hříchů, nemohou být zachráněni, protože Kristova spravedlnost nepřikrývá žádný nevyznaný hřích. Bůh prohlásil, že lidé, kteří přijímají Krista jako svého Vykupitele a uznávají Ho jako Toho, kdo z nich snímá všechny hříchy, získají odpuštění ze svých přestoupení.

COL – Kristova podobenství 419.6 Náboženství Ježíše Krista znamená víc než jen odpuštění hříchů. Naše hříchy odstraňuje a prázdnotu vyplňuje dary Ducha svatého.... Znamená to srdce zbavené

sobectví a poctěné trvalou přítomností Pána Ježíše Krista. Jestliže v nitru člověka vládne Kristus, je čistě a osvobozené od hříchu. (srv. PM 214.5)

ST – Znamení doby, 15. února 1892, odst. 5 Do nebe nemůžeme vstoupit s žádným charakterovým nedostatkem či vadou. Proto musíme být pro nebe uzpůsobeni již nyní, ve zkušebním období našeho pozemského života.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.1 Stará přirozenost, zrozená z krve a vůle těla, nemůže zdědit Boží království. Starých způsobů, zděděných sklonů, dřívějších návyků je třeba se vzdát, protože milost se nedědí. Nové narození spočívá v tom, že máme nové pohnutky, nové chutě, nové sklony. Ti, kdo jsou Duchem svatým zrozeni k novému životu, se stali účastníky božské přirozenosti a ve všech svých zvycích a praktikách podají důkazy o svém vztahu ke Kristu. Když si lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťany, ponechávají všechny své přirozené charakterové vady a sklony, v čem se jejich postoj liší od postoje světského člověka? Neváží si pravdy jako prostředku, který posvěcuje, očišťuje a zušlechťuje. Nejsou znovuzrozeni (The Review and Herald, 12. dubna 1892).

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 114.1 Odpuštění má širší význam, než se mnozí domnívají. Když Bůh slibuje, že **Izaiáš 55,7** „je připraven mnoho odpustit“, dodává něco, co přesahuje naše chápání: **Izaiáš 55,8.9 (B21)** „⁸Mé smýšlení není vaším smýšlením a vaše cesty nejsou mými cestami, praví Hospodin. ⁹Jako je vysoko nebe nad zemí, tak jsou mé cesty nad vašimi cestami, tak je mé smýšlení nad vaším smýšlením.“ Boží odpuštění není pouze právním úkonem, kterým nás Bůh osvobozuje od trestu. Není to pouze odpuštění hříchu, ale vysvobození z hříchu. Je to dar zachraňující lásky, která přetváří srdce. David správně chápal odpuštění, a proto se modlil: **Žalm 51,12** „Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!“ (srv. MON 67.3)

AH – Adventní domov 206.1 Boží proměňující moc dokáže změnit zděděné i vypěstované sklony; neboť náboženství Ježíše Krista člověka pozvedá. „Znovuzrození“ znamená proměnu, nové zrození v Kristu Ježíši.

Jan 3:3 Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království.

AA – Skutky apoštolů 273.2 Dříve než může padlý člověk vstoupit do nebe a těšit se ze společenství čistých, svatých andělů, musí být skrze Kristovu milost přemoženy sklony ovládající jeho přirozené srdce. (srv. PNL 157.2)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1131.10 Toto je čas na praní a žehlení – čas, ve kterém máme očistit naše roucho charakteru v krvi Beránka. **Jan 1:29** říká: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ ... Dovolíme Mu, aby je odstranil? Necháme naše hříchy jít (The General Conference Bulletin, 6. dubna 1903, str. 89)?

DA – Touha věků 172.1 Život křesťana není úpravou či vylepšením starého života, je to úplná změna přirozenosti. Člověk umírá sám sobě a hříchu a zároveň povstává k novému životu. Takovou změnu může přivodit jen mocné působení Ducha svatého. (srv. TV 105.3)

COL – Kristova podobenství 394.4 Při pohledu na nepřekonatelnou lásku Ježíše Krista sobecké srdce roztaje a podřídí se jí. (srv. PM 202.6)